

[Språk och stavning enligt 1889-års utgåva. Uppenbara stavfel är dock rättade.]

- 1 Den bestämda artikeln heter **la** i alla genus och kasus, i singularis och pluralis. Någon obestämd artikel finnes ej.
- 2 Substantivet har alltid ändelsen **o**. Pluralis uttryckes med ändelsen **j**. Blott två kasus finnas: nominativ och akkusativ; den senare bildas af nominativen genom att tillägga ändelsen **n**. Öfriga kasus uttryckas medelst prepositioner: genitiv med **de** (af), dativ med **al** (åt, till), ablativ med **kun** (med) eller andra med meningen öfverensstämmande prepositioner.
- 3 Adjektivet slutar alltid på **a**. Deklinationen lika med substantivets. Komparativ bildas med tillhjälp af ordet **pli** (mer), superlativ med **plej** (mest). Ordet "än" heter **ol**.
- 4 Grundtalen, som ej kunna deklineras, äro följande: **unu** (1), **du** (2), **tri** (3), **kvar** (4), **kvin** (5), **ses** (6), **sep** (7), **ok** (8), **naŭ** (9), **dek** (10), **cent** (100), **mil** (1000). Tiotal och hundratal bildas genom en enkel sammansättning af räkneorden. Ordningstalen uppkomma derigenom, att grundtalen antaga adjektivets ändelse. Exempel på öfriga räkneord: **triobla**, **kvarono**, **duope**, **po kvin**, **cento**, **due**.
- 5 De personliga pronomina äro: **mi** (jag), **vi** (du, i), **li** (han), **ŝi** (hon), **ĝi** (det; om djur eller saker), **si** (sig), **ni** (vi), **ili** (de), **oni** (man). Possesiva pronomina bildas genom tilläggning af adjektivets ändelse. Pronomina deklineras på samma sätt som substantivet.
- 6 Verbet saknar både numerus och person. Verbets former: presens ändas på **as**; förfluten tid - på **is**; futurum - på **os**; konditionalis - på **us**; imperativ - på **u**; infinitiv - på **i**.
Particip: participium presens aktivum - på **ant**; participium perfektum - **int**; participium futurum - **ont**; participium presens passivum - **at**; participium perfektum - **it**; participium futurum - **ot**.
Alla passiva former bildas af det gifna verbets passiva presensparticip och motsvarande former af ordet **est** (vara), hvarjemte agentens "af" återgifves med prepositionen **de**.
- 7 Adverbet slutas på **e**; komparationen såsom hos adjektivet.
- 8 Alla prepositioner styra nominativ.
- 9 Hvarje ord läses så som det är skrivvet.
- 10 Accenten ligger alltid på näst sista stafvelsen.
- 11 Sammansatta ord uppstå genom ordens ställande intill hvarandra. Hufvudordet kommer sist. Grammatikaliska ändelser betraktas som sjelfständiga ord.

- 12 Om ett ord med nekande betydelse förekommer i en sats, bortfaller negationen **ne**.
- 13 På frågan "hvartän" antaga orden akkusativändelse.
- 14 Alla prepositioner hafva en fast, bestämd betydelse; men om det icke af innehållet är tydligt, hvilken preposition som skall användas, så begagnas prepositionen **je**, hvilken icke har någon själfständig betydelse. I stället för prepositionen **je** kan också begagnas ensamt akkusatif, då ingen tvetydighet uppstår.
- 15 Så kallade främmande ord, d.v.s. sådana ord som de flesta språk fått från samma källa, förblifva oförändrade i det internationella språket, efter att blott hafva antagit den internationella ortografin; men hvad beträffar olika ord med samma stam, är det bäst att begagna stamordet oförändrat, men bilda de härledda orden efter det internationella språkets regler.
- 16 Substantivets och artikelns ändelse kan utelämnas och ersättas af en apostrof.